



TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

Elérkezett hozzátok az Isten országa.

(Lk 10,9)



Fotó: Csorh. László

TARTALOM

A békeesség fiai	1	Szentségimádás megújulva	12	Pezsgő cserkészélet	18
Elérkezett hozzátok		Bibliaórák kéthetente	13	Ifiseknek	19
az Isten országa	3	Lelkigyakorlatos ház a szomszédban	13	Gyerekeknek	20
A Te örömed	5	Képes beszámoló fiataljaink életéből	14	Krisztus az emberi	
Számodra mit jelent	6	Egyházközségünk ministránsai		szívhez fordul	22
Előtted egy nyitott ajtó	9	és akolitusai	15	Receptek	23
Két új akolitusunk	10	A Nagymarosi Karitás	16	Közérdekű	24

„Áldott karácsonyt
kívánunk
a szerkesztőség
nevében!”



BEVEZETŐ

Elérkezett hozzánk az Isten országa!

Ezt az örömhírt hozta nekünk Jézus a tanítványokat küldve, és ezt jelenti maga a születése, közénk érkezése is. Hogy milyen mélységeket és magasságokat tartogat ez a szent üzenet, ezt kerestük most, és közelebb is kerülhetünk hozzá az atyáink tanításán és testvéreink tanúságtételein keresztül.

Karácsony csendjében elgondolkodhatunk, mit is jelent számunkra az Isten országában élni? Hol találkozhatunk vele, hogyan válhatunk annak polgáraivá és hogyan hordozhatjuk magunkban az Ő országát, Őt magát? Karácsony csillogásának fényei között ezt az igaz, örök fénysugarat keressük. Merüljünk el ebben a gyengéd, gyermekien tiszta isteni jelenlétben, kicsit elcsendesedve, megtisztulva a világ és saját magunk hangjaitól, ahogy Dávid király zsoltárában írja:

*Uram, nem fuvalkodik fel szívem,
és nem néz magasra szemem,
nem járok nagy dolgok után,
erőmet meghaladó csodák után,
hanem megnyugtattam
és elcsöndesítettem lelkemet.
Mint a gyermek anyja ölén,
mint a kisgyermek, olyan most a lelkem.
Bízzon Izrael az Úrban,
most és mindörökké.*

(131. zsolt.)

Zoller Andrea

A BÉKESSÉG FIAI

„Dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön a jóakaratú embereknek.” – Amikor az angyalok ezt énekeltek, ők már tudták, hogy elérkezett a Földre az Isten országa... Az első hírnökei az „evangéliumnak” a pásztorok lettek, akik befogadták ezt a jó hírt. A békesség a szívükbe költözött, ahogy János evangéliumában olvashatjuk: „A kik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek” (Jn 1,12). Ők lettek az első „békesség fiai”... Isten minden nemzedéknek ajándékozik ilyen fiakat.

Egy alkalommal Jézus kiválasztott 72 tanítványt, és kettésével előre küldte őket azokba a falvakba, ahová menni szándékozott. Az volt a feladatuk, hogy felkészítsék a lakosokat az ő érkezésére. Azt mondta: „Ha megérkeztek a városba, keressétek a békesség fiát!” Maradjatok vele és a háza népével, amíg a városban vagytok.” (Lk 10,5) El tudjuk képzelni, hogy a két tanítvány megérkezett egy városba, és mindenhol egy bizonyos személy felől kérdezősködött. Ha találkoztak valakivel az utcán, azt mondták: “Keresünk valakit. Sosem találkoztunk vele, nem tudjuk, hogy hívják, de ő a »békesség fia«.” Az emberek talán csodálkoztak, egymásra néztek és azt felelték: “Igen, ismerünk egy ilyen fajta embert!” Ez a békesség fia már a jellemével magára vonta a város lakóinak figyelmét.

Az Apostolok Cselekedeteiben hallunk Kornéliusz római századosról. Ő is a békesség fia volt. „Kegyes, istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott népének, szüntelen könyörgött Istenhez” (ApCsel 10,22). Isten

elküldte Pétert, hogy hirdesse neki és háza népének az evangéliumot. A háza tele volt olyan emberekkel, akikre már hatással volt Kornéliusz istenfélő jelleme. Nem voltak vallásosak, de nyitva volt a szívük, elő voltak készítve – fogékonyak voltak az evangéliumra, amikor hallották: „Elérkezett hozzátok az Isten országa!”

Isten országa. Mi is az? Úgy képzeljük, hogy Isten országa (uralma) a távoli jövőben fog bekövetkezni. Tudjuk, hogy Isten egyszer mindent helyre fog állítani. De mi a jelenben élünk, és azt hisszük, hogy lemaradásban vagyunk. Így aztán egyszerűen elmegyünk Isten országa mellett. Jézus tanításának központi eleme volt ez. Máté evangélista írja: „Jézus hirdetni kezdte: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa” (Mt 4,17). Máté sokszor említi az evangéliumában Isten országát, de úgy tűnik, Jézus korában senki sem értett sokat abból, amiről Jézus beszélt. Az emberek hallgatták őt, aztán körülnéztek, és nyomát sem látták ennek az országnak. Pedig a Szentírás szerint már akkor eljött Isten országa. Ott volt közöttük. A legutolsó kérdés, amit az apostolok feltettek Jézusnak a mennybemenetel előtt, jól mutatja ezt a tanácstalanságot. Azt kérdezték: „Uram most állítod helyre Izrael országát?” (ApCsel 1,6) Még mindig nem látták Isten országát, mert nem a megfelelő dolgot keresték. Kézzelfogható rendszert, politikai megoldást vártak az őket körülvevő zavaros társadalmi helyzetben.

„Isten országa nem úgy jön el, ahogy az emberek jelekből következtetnek rá. Azt se mondhatják: Íme itt





van, vagy ott van, mert Isten országa köztetek van!” (Lk 17,20) Ma ugyanolyan helyzetben vagyunk, mint akkoriban az apostolok, mi sem látjuk Isten országát. Mégpedig ugyanabból az okból. Rossz helyen keressük. Nem leljük meg tehát sem az építményekben, sem a szervezetekben. Akkor fedezhetjük fel, ha figyelmünket azokra az embertársainkra irányítjuk, akik körülöttünk élnek, a békesség fiaira: olyanok, mint a földbe vetett mag, amely elhal és új életet hoz. Olyanok, mint a só, ami az egész ételt ízéssé teszi, vagy mint a sötét hegyoldalon álló ház kivilágított ablaka, amely tájékozási pont a környezetében. Akkor láthatjuk meg Isten országát, ha megfigyeljük, hogyan élnek ezek az emberek az életüket.

A Máté 25. fejezetében Jézus elmondott egy példabeszédet. Ez segít megértenünk, mit keressünk, ha meg akarjuk találni Isten országát. Az emberfia a trónján ül, és a Föld minden népe összegyűlik előtte. Ő két csoportra osztja őket. Az egyik csoport tagjait arra hívja, hogy vegyék birtokba az örökségüket, a másik csoportot elítéli: “Ezek szolgáltak nekem, amikor éhes voltam, lakóhelyre és ruhára volt szükségem, amikor beteg voltam, a többiek viszont nem.” A jelenlévők közül azonban egy sem tudott visszaemlékezni arra, hogy valaha is látta volna ezt a királyt börtönben, vagy bármilyen szükséget szenvedni. Azt sem tudták felidézni, hogy a felsoroltakhoz hasonlóan cselekedtek volna vele, ezért megkérdezték: “Mikor tették meg ezeket a dolgokat?” Jézus így válaszolt: „Amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40) Isten országát látjuk, valahányszor olyan embereket látunk, akik Isten országának megfelelően cselekszenek. Mivel szeretik Istent, szeretik a velük kapcsolatban álló embereket. Tudjuk, hogy Isten országa közöttünk van, valahányszor olyan embereket látunk, akik ítélkezés helyett könyörületesek, akik elmondják az igazságot ahelyett, hogy kiforgatnák, akik megbocsátanak ahelyett, hogy bosszút állnának, és akik szolgálják az embereket ahelyett, hogy kihasználnák őket. Amikor ilyen dolgokat látunk, akkor tudjuk, hogy épül Isten országa. Mi is építhetjük Isten országát!

Ha Isten országának több polgára úgy éli együtt az életét, hogy egymás iránti szeretetük nyilvánvalóvá válik, akkor már másképp néz ki a dolog. Egy ilyen közösség – legyen az egy család, néhány hívő, szomszéd, üzletemberek egy csoportja vagy egy egyházközség – meggyőzően jelzi a figyelő a világnak, hogy Isten országa csakugyan köztük van. Isten országának üzenete felerősödik, növekszik azáltal, hogy polgárai közösségben élnek meg egyedülálló hivatásukat.

A kereszténység azért terjedt el, mert a keresztények hitték, hogy Isten szereti őket. „Ha Isten szereti az emberiséget – érveltek –, akkor a keresztények csakis úgy lehetnek kedvesek Isten előtt, ha szeretik egymást.” Amikor a keresztények mindennapi életünkben megvalósították a felebaráti szeretet parancsát, amely nemcsak az egymás iránti szeretetre vonatkozik, hanem a családon, a közös-

ségen, saját népen kívüli emberek szeretetére is, ezzel a római világ új kulturális alapját vetették meg. A keresztények emberségre tanították az újonnan megtérteket, és arra, hogy a szívük trónján uralkodó Isten törvényei szerint éljenek.

Mi is megdicsőíthetjük Istent, építhetjük az Ő országát – ha a szívünkben megvalósuló uralmának megfelelően végezzük a munkánkat. Többnyire nem a nagyszabású, hanem a kis dolgok mutatnak rá Istenre és az ő országára. Isten országának megnyilvánulási módjai rendkívül gyengének, jelentéktelennek tűnnek, olyasminnek, amivel nem érdemes törődni. Isten országa halk hangokban, nem tolatkodó tettekben jelenik meg. „Olyan, mint a mustármag: mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön, ... megnő, és nagyobb lesz minden veteménynél,” (Mk.4.31.) „Hasonló a kovászhoz, amit fogott az asszony, és belekevert három mérő lisztbe, míg végül az egész megkelt.” (Lk.13.20) A liszt annak jelképe, ami ujjaink közül kipereg. A lisztet nem lehet megfogni. Ha meg akarjuk ragadni, elszáll. Amikor azonban a kovász átítatja a lisztet, az kenyérré lesz. Táplálóvá válik a magunk és mások számára.

Manapság a szekularizált világban tehetetlennek érezzük magunkat. Az a benyomásunk, hogy keveset tudunk tenni, mert a világ más törvények szerint él. De itt is bátorít bennünket a kovász metaforája. Ott, ahol a „békesség fiaként” vagyunk jelen a reménytelennek látszó világban, a remény kovászává leszünk a környezetünk számára. Ha Isten országának polgáraiként éljük az életünket, mustármagot vetünk azáltal, hogy a körülöttünk élő embertársainknak bemutatjuk Isten országának egy-egy darabját. Figyelmeztetjük őket, hogy az örökkévalóság már a jelenbe is behatolt.

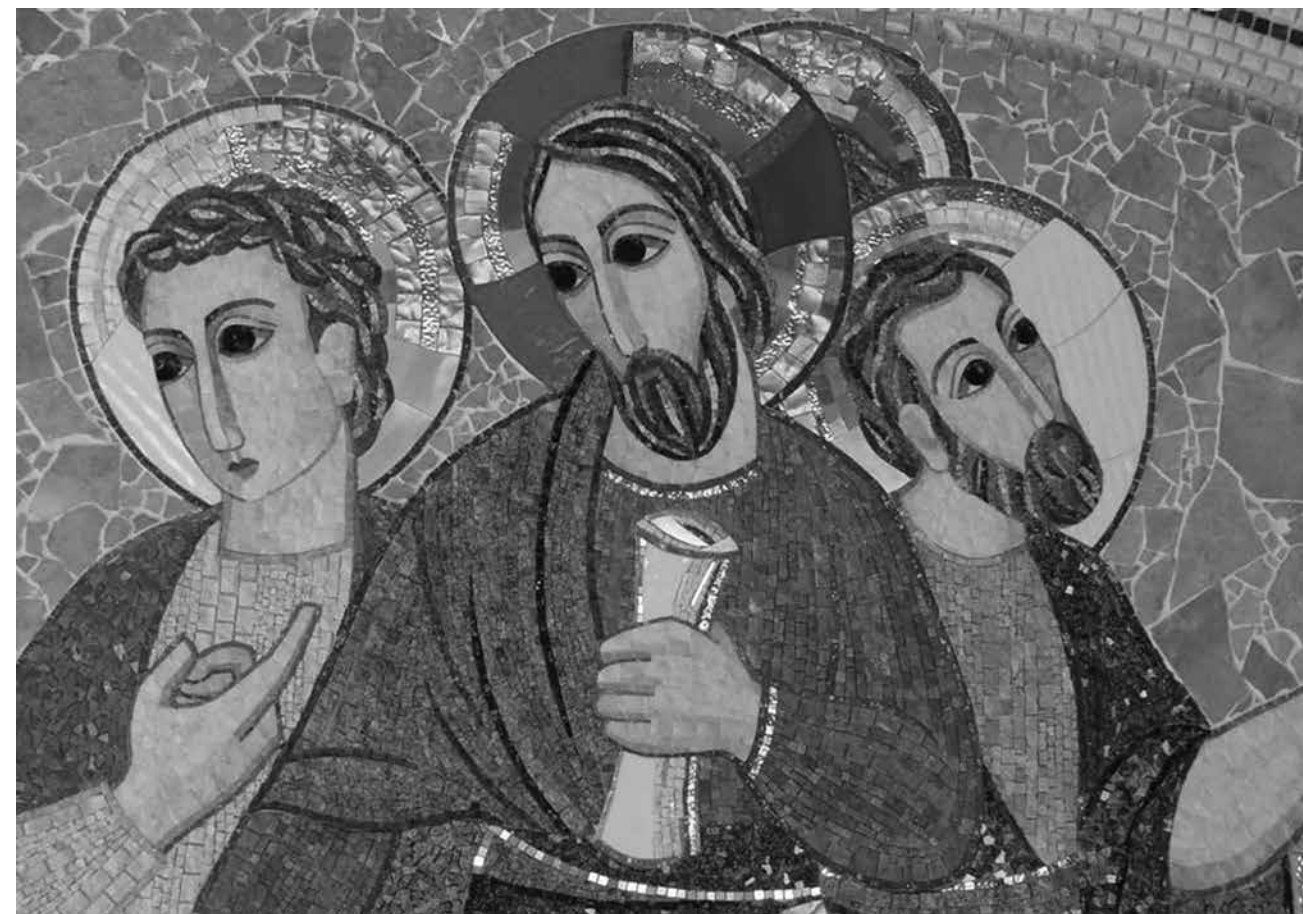
Isten most is teremtként tevékenykedik. Egyesek azt hiszik, hogy a teremtés lezárult, amikor Isten kijelentette, hogy a teremtett világ elkészült. De pillanatnyilag nyilvánvalóan egy másik teremttel munkálkodik. Isten éppen azon van, hogy egy népet teremtsen. A szentírás Krisztus örökségének, polgártársainak, Isten háza népének, Isten hajlékának nevezi őket az effezusiakhoz írt levélben. (Ef 2,19) Isten napjainkban ilyen nép megteremtésén fáradozik. Meghívást kapunk, hogy ebbe az új teremtésbe bekapcsolódjunk. Az angyalok ezt az örömhírt hirdetik karácsony ünnepén.

Csáki Tibor plébános

„Ahol szeretet és Jóság,
ahol szeretet, ott van Istenünk.”



ELÉRKEZETT HOZZÁTOK AZ ISTEN ORSZÁGA



„Üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét, ... hogy az örök élet reménybeli örökösévé váljunk.” (Tit 3,4–6) A karácsonyi „pásztorok miséjében” olvassuk Pál apostolnak Tituszhhoz írt levelében ezt a mondatot. A Teremtő Isten és a teremtmény ember (az emberiség) hihetetlen és váratlan találkozására utal. E mondat mögött ott van a karácsonyi hit csodája, hogy Isten teremtként a názáreti lány, Mária által örök és elválaszthatatlan kapcsolatba lépett az emberiséggel Jézus Krisztus személyében. Ó általa nyilatkoztatta ki örök tervét, hogy megossza velünk isteni, örök és boldog szeretet-életét. Lassan-lassan kezdtük fölfogni, elhinni, megsejteni, hogy minden „értünk történt”. Az „idő kezdetén”, a teremtés kezdetétől fogva Isten ezt a célt akarta elérni, hogy „örök életünk legyen”.

Erről az örök életéről szól minden isteni üzenet, isteni tanítás, minden történet, minden folyamat. Ez az isteni terv van az emberiség történelmének hátterében, ez az

emberi létünk egyetlen értelme és végső célja. Ez a kibontakozó jövő az Isten országa, a mennyek országa, amikor „Isten lesz minden mindenben”. Ez a csodálatos jövő kezdődött el Jézus Krisztus és a tanítványok találkozásában, éppen úgy, mint az első hittel kimondott emberi válasz, Mária „igenjé”-ben.

Amikor az első tanítványok elindulnak Jézus megbízásából, majd örömmel visszatérnek, Jézus „felujjongott” a Szentlélekben. Megkezdődött, amiért jött. Elérkezett az Isten országa. Isten meghív a vele való személyes kapcsolatra, segít és támogat, de valamiféleképpen tőlünk is vár valami választ, együttműködést. Az együttműködés kezdete és lényege pedig a szeretet. „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat, Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Így érthető a „főparancs”. A szeretet-élet az Isten ország polgárjoga, feltétele és alkotmánya.

Ez a csodálatos harmónia bontakozik ki minden



ember egyéni életében és minden közösségnek, népnek, minden kor társadalmának szövevényes, ezernyi ellentmondással teli folyamatában. Jézus Krisztus tanítása, példabeszédei mind-mind erre vonatkoznak: „hogy megértésétek a mennyek országának titkait” (Mt 13,11).

2021. karácsonyára készülünk. Egyik nap a másik után következik, peregnék életünk percei. Miközben erősödik a koronavírus-járvány, fokozódik a migrációs válság, tehetetlenkednek az állami vezetők a klímaválság kapcsán, egymásnak feszülnek a politikai pártok, újabb gazdasági krízis réme fenyeget, tovább növekszik a gazdagok és a szegények közötti távolság, a felelőtlen pazarlás egyfelől, másfelől az éhínség, a reménytelenség, az emberi kapcsolatok és erkölcsi értékek leértékelődése, a vallási gyakorlat átalakulása, a hit meggyengülése, templomok bezárása és tatarozása, a technikai civilizáció önpusztító folyamata (az autó- és repülőgépforgalom növekedése), a műanyag hulladék-jelenség, elsivatagosodás, ivóvízhiány... Hogyan jelenik meg ilyen körülmények között az „Isten országa”?

Ma ugyanúgy a jézusi példabeszédek adják a magyarázatot és a reményt, hogy „embernek ez lehetetlen, de nem Istennek. Istennek minden lehetséges” (Mk 10,23). Mustármag, kovász, földbe rejtett kincs, tengerbe vetett háló, magvető, és amit Pilátus előtt mond Jézus: „az én országom nem innét való”, mind-mind jelzi ezt az emberi ész számára felfoghatatlan titkot, hogy mindennek ellenére Isten országa már elérkezett, megkezdődött, hogy jelen van közöttünk és biztosan megvalósul.

A földi ország észrevehető-lemérhető a városok gigantikus épületeiről, autópályákról, nagy „beruházásokról”, országhatárok biztonságáról, GDP-számokról, keres-

kedelmi üzletekről, reklámokról, tv-műsorok százairól, üdülőhelyek forgalmáról, bértábláról, nemzetközi konferenciákról, katonai szövetségekről, erős hadseregről, fegyvergyártásról, szórakoztatóiparról és még sok más dologról.

Isten országának észrevehető jelei pedig „elrejtett kincsként a földben”, megkeresendő igazgyöngyként, elvetett mustármagként, kenyértésztában eltűnő kovászként jelennek meg – mint a gyenge gyermekek mosolya, betegágyon fekvő szenvedők arca, Teréz anya szelíd szava, szülők-nagyszülők napi névtelen hősiessége, orvosok és ápolók napi helytállása, szociális munkások sok-sok türelme, pedagógusok önzetlen elkötelezettsége, önkéntes segítők nagylelkűsége, és mint sok-sok jószág, mosoly, béketeremtés, ami mind-mind arról szól, hogy Isten országa „köztünk van” és észrevétlenül épül. A hétköznapi „tanúságtévők” arról tesznek tanúságot, hogy „velünk az Isten”, velünk van a Szeretet. Szeretet-Szentlélekként Isten átölel bennünket, hogy Krisztus „képmásaiként” lehessünk országának polgárai.

Karácsonyi ünnepi szentmisénk, de minden szentmise, minden közös imádság egybekapcsol bennünket elhunyt szeretteinkkel, szentjeinkkel, akik már a „mennyei Jeruzsálem” fényességében vannak és várnak bennünket is az Örök Karácsony isteni országába.

Karácsonyi ünneplésünk, napi imádságunk, szentmisénk, családi otthonunk mind-mind kegyelmi pillanatok, amelyben átélhetjük Isten jelenlétét, ízlelhetjük az Isten Országának légkörét, amely „öröm és béke a Szentlélekben”. Így imádkozzuk Jézus biztatására, hogy „Mennyei Atyánk! Jöjjön el a te országod!”

Beer Miklós



Tamáská Gyula

A TE ÖRÖMÖD

Nem az a darab kenyér,
Melyet kérges kezünkkel
Megkerestünk:
Mely pár órát ég bennünk
S azután érezzük, hogy
Megéheztünk.

Nem az a néhány fillér,
Mit heti munkánk után
Adnak nekünk:
Mely, bár nem vettünk semmit,
Mégis alighogy futja
Fűszeresünk.

Nem is majd a szép holnap,
Mely csodával vár, melyben
Lesz mindenünk:
Melyért cserébe kérik
Legnagyobb kincsünk, hitünk
S az életünk.

Ne, ne ilyet adj nekünk,
Melyért fel kell áldozni
örök éltünk:
Mely ma szívdárványt mutat,
De holnap pocsolóba
Mártja lényünk.

A Te szent örömet,
melyért az árt Golgotán
lefizetted:
Melyért nekem, nekünk az
üdvösséget örökre
Megszerezted.

A Te csodás örömed,
mely teljesen kitölti
az űrt bennünk:
Melyet imában kérünk,
mely megszenteli éltünk
S minden tervünk.

Csak a Te örömet,
mely áldott szeretetet
gyűjt mibennünk:
melyért vágyunk naponként,
melyet kérünk, melyért ha
Kell, szenvedünk.

A Te égi örömed,
melyet a mi számunkra
földre küldöttél:
Mely összeköt Teveled
s az égiekkel – melyért
Te is szenvedtél.





Számodra mit jelent? „Elérkezett hozzátok az Isten országa.”

Az első éjszakán történt. A Fény belépett életünkbe. Gyógyított, tanított, velünk élt, majd keresztre feszítették. Megnyitotta a mennyeknek kapuját számunkra, hogy onnan Isten Lelke szálljon ránk, s Ő örökre velünk maradjon.

Eljött a mennyeknek országa, itt van köztünk Jézus!

Dán Ildikó

Hogyan is jelenik meg a keresztény ember a világban? A mindennapjaink környezete hamar észreveszi a pozitív hozzáállásunkat, a mosolyunkat, és meg is jegyzi, hogy mennyivel könnyebb az életünk, mert persze mi optimisták vagyunk. De hát optimistának születni kell – mondják.

Mi pedig úgy gondoljuk, ebben más az életünk keresztény emberként. Hittel és szeretettel fogadod el a jelent és a jövőt, hagyod magad vezetni azon az úton, melyet a Teremtő Isten számodra kijelölt. És e pillanatban érkezik hozzád a Szentlélek, és mosolyként ül ki a szád szegletére. A karácsony ünnepe is így illik a képbe. Krisztus e világra születésének ünnepére készülünk. Nem saját magamról szól ez az ünnep. Szerintünk talán ez a legmarkánsabb különbség, hogy mi keresztények Krisztus születésének méltó ünneplésére készülünk, és azért kezdjük el magunkat gatyába rázni, hogy méltónak érezhessük magunkat,

mire a jászolhoz érünk. Az adventben próbáljuk a harásány kereskedőktől is távolabb tartani magunkat, talán nem is érint bennünket annyira ilyenkor a világ zaja. Így óhatatlanul a nem keresztény társaink szemében fura pókokká válunk. Fontosnak tartjuk, hogy ezt a fura pók világot a közvetlen környezetünk számára mégis vonzóvá próbáljuk tenni, mert így lehet arra esélyünk, hogy elvigyük az örömhírt számukra. A megvalósítás roppant nehéz, de a mosoly ott ül a szájunk szegletén.

Gyermekeinket születésük pillanatától próbáljuk arra az ösvényre terelni, ahol majd találkozhatnak az Úrral. Adventben sincs ez másként, bennünket a Szentlélek egy új útra terelt, melynek hagyománya egyikünk családjában sem így volt. Már advent elején felállítjuk a betlehemi barlangot. Ott fekszik jászolban az újszülött Jézus, mellette Mária, József, a pásztorok, a királyok és az állatok. A juhok és egy szamár is. És ezt a kis vászonból varrott, kitömött szamarat elneveztük Jeromosnak. Tünde varrt neki egy teherhordó nyerget, melyben minden nap este meghozza a következő nap feladatát, teljesítendő jócselekedetét, és az aznap pici apró jutalmát, egy-egy szem cukorkát. Így a gyermekeinkkel a készülődés idejében minden nap lehetőségünk van újra és újra eljátszani szenteste történetét, elmesélni nekik, hogy milyen nagy ünnepre készülünk, egy kicsit közelebb hozni hozzájuk ezt a misz-



tériumot, miközben várjuk Jeromost, mit hoz a következő napra, és persze hogy van-e a másik zsebében valami ajándék. Már 15 éves Jeromos, lábai lassan megrogynak, és bár a kamasz világ is beköszöntött a házukba, ehhez a szokásunkhoz a nagy gyermekeink is ragaszkodnak, úgyhogy Jeromos még nem tud nyugdíjba vonulni. Azt gondoljuk, az ő számukra és az ő szintjükön is vonzóvá kell tegyük a kereszténységünket, hogy ők majd maguk is, mikor eljön az ideje, elköteleződjenek.

Mi úgy érezzük, Isten a tenyerén hordoz bennünket. Ennek jelei mind lelki, mind materiális gondoskodásban megmutatkoznak. A mi szívünkben ott a hála ezért a mérhetetlen gondoskodásért. Ezt mi viszonzni szeretnénk, ezért úgy érezzük, legfőbb dolgunk, hogy mind-egyik gyermekünkre elegendő időt tudjunk fordítani, hogy egészséges, kiegyensúlyozott énképpel rátalálhassanak Istenre, a saját hitükre. Amint szabad gyökök kezdenek bennünk, az Úr indít minket embertársaink felé is, úgyhogy nem unatkozunk.

A Horváthok (Tünde és Barna)

JÉZUS MAGA JÖTT KÖZÉNK

Az adventi vásárok és akciók az ünnep közeledtét jelzik. Ilyenkor a világ rohan, sűrög-forog. Sokszor bennünket, keresztényeket is magával ragad ez a forgatag, az ünnepi fények és szokások. De az advent lényegében teljesen mást jelent: Úrjövetelt. Ez az időszak segít bennünket, hogy ráhangolódjunk lélekben a karácsonyra, Isten megtestesülésének ünnepére. Arra, hogy „úgy szeretne Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta érte”.

Korábban mi is holtfáradtan estünk bele az ünnepkörbe, a világ nyomásának engedve. Számunkra karácsony megünneplése akkor nyert igazán értelmet, amikor tudatosan elkezdtünk szembe úszni az árral; amikor az „angyali mese” helyett a valóságra kezdtünk figyelni; a shoppingolás helyett az együtt töltött idő minőségén igyekeztünk javítani, értelmetlen szokásaink elhagyásával. Így a családi ünneplésünkből kiveztük egymás megajándékozását. Helyette imában Jézus jászolához visszük a magunk gyengeségeit, örömeit, és azt adjuk oda Neki. Egyúttal megköszönjük mindazokat az ajándékokat, amivel Ő ajándékozott meg bennünket az eltelt év során. Ilyenkor a vacsoránk sem hagyományos. Ünnepi ételeink közül nem hiányozhat Jézus születésnap tortája, és Neki is terítünk egy helyet az asztalnál.

Jézus nagy ajándéka, amelyet sokszor megtapasztalunk karácsonykor: az igazi béke és öröm. Ez az öröm megsokszorozódik, ha továbbadjuk. Tavaly az egyik adventi esti imánk alkalmával indítást éreztünk arra, hogy valami jót tegyünk a közelünkben lakó, COVID miatt bezárkózott emberek számára. Néhány napi próba után, Szenteste elindultunk családdal keresztény karácsonyi dalokat énekelve, égő mécsesekkel kezünkben az utcánkban lakó idősek házaiba. Könnyektől meghatódva néztek ki az ablakokon az idősek, sütit, gyümölcsöt

kínálva nekünk. Gyermekeinkkel akkor megéltük: ez az igazi ajándék. Jézus maga jött közénk!

Gábel Péter

Az adventi készülődés nekem semmiképpen nem egy angyalporos, csillogós időszak. Gyönyörűségét éppen a húsvét titka adja. Az Isten nem hazudik nekünk, senkinek nem ígért kényelmes, meleg, szenvedéstől mentes életet. Születés istállóban, pár óra nyugi, aztán menekülés Egyiptomba...



Sokat tanulok Szent Józseftől. Felelős férj, apa, aki hagyja, hogy az Isten bizonytalan álmokkal vezesse, aki nem háborog a megalázó körülmények miatt, a bizonytalan jövő miatt, de indul és vezet, amikor menni kell. Életre való lecke.

Ezért is jó kereszténynek lenni, mert az Isten hűséges az ígéreteihez, de nem ígért senkinek betegség és szenvedés nélküli földi életet. Nézzük meg Jézus születését, életét, halálát! Mai kényelmes életünk egy illúzióba ringat minket. Nem jár nekünk mindez, legalábbis a Teremtő



Isten nem ígérte meg nekünk. Nagyon fájdalmas, de ez van. Ígérte viszont, hogy velünk marad a világ végezetéig, ígérte az Ő békéjét... és ezeket megkapom, megkapjuk. Nem kell megrokkannunk a felelősség súlya alatt, nem kell bebiztosítanunk életünk minden részletét.

Nagyon szeretek élni, Zsófi mindenben társam, mindegyik gyermekem külön csoda, jó reggel felébredni! Sok örömet ad a munkám, rengeteg hobbim van, jó barátok vesznek körül.

Édesanyám 16 éves volt, mikor megfogantam. Lélekben megkövették érte, csak egy távoli nagynéni bízatta: „Zsuzsika, tartsd meg azt a gyereket, amiben tudok, segíték majd!” Iskolát abbahagyni, 17 évesen szülni, esti érettségi, apám vonat alá esik, lerokkan, 20 évesen, két kisgyermek mellett munkába állni... olyan volt, mint egy soha véget nem érő menekülés. A Jóisten magához ölelte 43 évesen. Egy év múlva alkoholbeteg apámat is. Visszahívta őket „Egyiptomból”.

Aki már elvesztette a szüleit, tudja, milyen éles a másnap. A „most már én vagyok a következő a sorban” érzés. Az ember vagy még jobban felköti a felelősség gatyáját, vagy még erősebben az Úr vezetésébe kapaszkodik. Én ezt választottam, pontosabban minden nap megküzdök magammal, hogy Neki tudjam adni az irányítást.

Sok „szerelemgyerek” gyötrődik amiatt, hogy őt igazán nem akarták. Nagy kegyelem, hogy bennem pont az

ellenkezője szilárdult meg és segít a mai napig: „Az Isten nagyon akarta az életemet.” Kisgyermek korom óta bízom az Isten vezetésében, sok jó embert „angyalként” küldött az életembe. Sokszor egészen kézzelfogható volt az irányítása, annyira, hogy rászoktam. Teszem a dolgomat, ezer tervem van, de hagyom, hogy kis jelek, kis kapuk nyílása, barátok mondatai, új találkozások által „sodródjon” az életem. Igazából nem tudok harcolni a terveimért, nagyon könnyen elengedem a nagy dolgokat is. Életem emlékezetes kudarcai, bűnei mind abból fakadtak, hogy ragaszkodtam a saját terveimhez, vágyaimhoz, meggyőződésemmhez. Sajnos sok fájdalmat okoztam régebben ezzel a családomnak. Próbálok tanulni ezekből. Keresem a mai nap feladatát, öröm jól elvégezni azt, de tudom, hogy az Ő útjai magasabbak az enyéimnél, esélyem sincs átlátni azokat, nem az azonnali eredmény örömet kergetem.

Talán ez a legfontosabb, amit szeretnék átadni a gyerekeimnek. Figyelő, nyitott szívvel keressék a Jóisten tervét életükben, legyenek bátrak minden nap megtenni a dolgukat, az eredményt pedig bízzák az Úrra. Ő fog majd eredményt hirdetni.

Ezt kívánom mindenkinek az adventi készületre, Szent József hallgatása sok mindenre taníthat minket, ha hagyunk időt a szemlélésre.

Drobilich Janó

December 8. Szeplőtelen Fogantatás ünnepe

Gondoljunk mennyei édesanyánkra a szentírás szavaival

Jó illatot árasztok, mint a szőlőtő,
és virágomból pompás, dús gyümölcs terem.
Anyja vagyok én a szép szeretetnek,
az istenfélelemnek, a hitnek és a szent reménynek.
Nálam van az út és az igazság minden kegyelme,
nálam az élet és erény minden reménye.
Jertek hozzám mind, akik kívántok engem,
és teljete el gyümölcseimmel,
mert lelkem édesebb a méznél,
és birtoklásom a lépes méznél!
Emlékezetem él minden idők nemzedékeiben.
A kik engem esznek, még inkább éheznek,
a kik engem isznak, még inkább szomjaznak.
A ki reám hallgat, meg nem szégyenül,
a kik értem fáradnak, nem esnek bűnbe.
A kik fényt derítenek rám, örök életet nyernek.»

Sir 24,23-31



Johnson Gnanabaranam ELŐTTED EGY NYITOTT AJTÓ

(Jel. 3, 8)

Hogyan köszönjem meg Istennek,
ha csak nekem ad ételt és italt
és a szomszédom éhezik és szomjazik?
Hogy mondhatom akkor: Uram, hálát adok az eledelért!?

És dicsérjem Istent,
ha csak engem ruház fel
s csak az én családomnak ad otthont
és a szomszédom mezítelen és az utcán alszik?
Hogyan mondjam: áldott legyen Isten jósága!?

És magasztalnom kell Istent,
ha csak nekem ad egészséget és szabadságot
és a szomszédom beteg vagy elnyomott?
Kell akkor mondanom: dicsérem Isten irgalmasságát?

Valóban hálát adjak Istennek, hogy éppen engem
választott ki
és milliók élnek még sötétségben?
Imádkozzam akkor:
Köszönöm Istenem, hogy a kiválasztottakhoz tartozom!?

Előtted – egy nyitott ajtó!

Gyermekem, nem azért adok neked enni- és innivalót,
hogy te jóllakott és vidám lehess,
hanem azért, hogy ételedet
éhező szomszédoddal megosszad;
ha általad jóllakik, felismeri gondoskodásomat
és hálát ad nekem.

Gyermekem, nem azért adok ruhát és lakást neked,
hogy jólétben élj és büszkélkedj vele,
hanem azért, hogy didergő szomszédodat
a te ruházatom óvja meg a hidegtől,
és a te házad menedék legyen a szűkölködők előtt;
ha benned megtapasztalják az én jóságomat, engem dicsérnek majd.
Gyermekem, nem azért adok egészséget és szabadságot neked,
hogy gondtalanul örülj az életnek.
Te egészséges vagy, ezért szolgálhatsz az öregeknek, betegeknek,
és mivel szabad vagy, felszabadíthatod az elnyomottakat;
ha benned átéljük az én irgalmasságomat,
engem dicsérnek majd.

Gyermekem, nem azért választottalak,
hogy ezáltal itt és az örökkévalóságban
nyugalomban és biztonságban érezd magas;
sőt, inkább munkatársamnak választottalak!
Ha te az én szeretetemről bizonyosságot teszel embertársaid előtt,
megérik az én jelenlételem,
sötétségükben világosság ragyog fel
és veled együtt hálát adnak,
magasztalnak és szolgálnak nekem.

Előtted – egy nyitott ajtó!





Két új akolitussal gazdagodott egyházközségünk

2021. november 6-án a máriabesnyői Nagyboldogasszony bazilikában 13 lektort és 18 akolitust avatott Marton Zsolt váci megyéspüspök. Közöttük volt egyházközségünk két tagja, Gergely Tamás és Horváth Barna. A felkészülésről, a jelenről és a tervekről kérdeztem őket.

Az akolitus szó jelentése kísérni, szolgálni. Arra készültek, hogy először lektorként (felolvasóként), most pedig már akolitusként – a plébános atya segítőjeként szolgálnak az egyházban. Hogy érett meg bennetek a hívás erre a szép szolgálatra?

(Toma) – Engem István atya hívott többször is, de én sokáig kitértem a lehetőség elől – az aktuális élethelyzetemre hivatkozva-, de éreztem, hogy ez egy idő után el-

tott az atya, az akolitusunk négy igeliturgiát, a különböző településeken. Így minden településen csak kéthetente lehetett szentmise, máskor igeliturgia, a hétköznapi szentmisék pedig csak elvétve.

Tündével, amikor 2005-ben házasságot kötöttünk, már akkor olyan sok jó élményünk volt, ami kifejezetten az egyházzal kötődött, hogy azt mondtuk, amikor lehetőségünk lesz, szeretnénk valamennyit a sok kapott kegyelemből, ajándékból visszaszolgálni az egyháznak. Ennek kerestem a módját és az élethelyzetét is. István atya kétszer is keresett, és akkor még – Tündével közösen gondolkodva és keresve ennek a helyét – azt mondtam, hogy nem. A harmadik hívás már itt ért Nagymaroson, és már úgy találtuk, hogy a család fel tudja vállalni azt, hogy én most hat hétvégén nem leszek otthon. De ez a kaland még csak most kezdődik, az igazi családi lemondások szerintem csak ezután következnek. Ez a szolgálatvállalás nem lehet egyéni célom, ezt csak közösen, a családdal együtt lehet tenni.

Hogyan éltétek meg ezt a két évet, mi volt az, ami leginkább megfogott benneteket?

(Toma) – Nekünk Barnával már voltak jó élményeink korábbiakból az egyházközségünkben, hogy hogyan lehet jó közösséget építeni, ennek megvannak az eszközei. Mi Barnával már úgy mentünk oda, hogy egy nagyon jó közösséget szeretnénk ott felépíteni. Már az első estén érezni lehetett azt, hogy ez egy

hihetetlen jó és színes csapat. Mindenki kivétel nélkül tökéletes. Mindenkiben ott van az alázat meg a szolgálatkészség. Ami engem a legjobban megfogott, az a közösség kovácsolása, és ez lényegében az alapvető feladata az akolitusnak.

(Barna) – Nekem is nagy élmény volt ez. Már az elején két gimnáziumi társammal is találkoztam, és nagyon jó volt őket azonnal ismerősként, új közösségi körben üdvözölni. Számomra érdekes volt, hogy mindannyian nagyon nagy nyitottsággal figyeltünk egymásra, és érezhető volt, hogy ez a képzés egy fölülről vezetett közösségi együttlét volt. Ez a csapat reményünk szerint tartja továbbra is a kapcsolatot. Erre a képzés során egyébként külön felhív-

ták a figyelmünket, hogy mi majd a képzés után továbbra is tudjunk egymásról, segítsük egymást, hogy meg tudjuk osztani a tapasztalatainkat, problémáinkat.

(Toma) – Az első rekollekció már rögtön itt Nagymaroson lesz valamikor tavasszal.

Részei lettetek a nagymarosi akolitus csapatnak. Hogyan mutatkozik meg a jelen, vannak-e konkrét feladatok?

(Toma) – Tavaly már felmerült az akolitusok között, hogy van igény arra, hogy összejárjunk, beszélgessünk, ezek ugye, elmaradtak, de most már kialakulóban van az, hogy havonta egyszer összegyűnünk. Van egy fél órás közös szentségimádás, utána pedig egy kötetlen beszélgetés, ahol végigbeszéljük a történeteket, a jövőbeli feladatokat. Igazából nagyon konkrét feladatok még annyira nincsenek. Ezek most fognak szépen kitisztulni, hogy kinek éppen mi fér bele az életébe.

(Barna) – Amint azt említettük, Tomát és engem is István atya hívott meg erre a szolgálatra. Közben plébánosváltás történt, és 2020 augusztusában már Tibor atya lett a plébánosunk. Ő, mikor szeptember közepén lektorra avattak bennünket, nem is ismert minket, mégis eljött a székesegyházba, és velünk ünnepelt. Persze az akolitus avatásunkra is eljött, de azért már többet tudunk egy-



A fotókat Németh László készítette

másról, mint egy évvel korábban. Tibor atya úgy fogadott el minket és a többieket is, ahogy vagyunk. Úgy számít rá, hogy mi lehetünk azok, akik neki a mindennapjaiban segítségére lehetnek.

(Toma) – Van két új zebegényi akolitus is, akikkel jó kapcsolatot alakítottunk ki. Zebegény most egy intenzíven alakuló közösség, és számítani lehet rá, hogy a szolgálatunk ilyen téren kiegészül majd azzal, hogy őket is segítjük időnként.

(Barna) – Nagyon kevés a plébános a Börzsöny közép- és északi részén. Szinte biztos vagyok benne, hogy



nekünk feladataink lesznek ezzel a helyzettel. Nyilván Nagymaroson is lesznek szolgálataink, de szerintem ki kell majd innét menjünk pár éven belül. Magam ezt már megtapasztaltam Nógrád megyében. Hozzáállás kérdése, én ezt akkor egy abszolút pozitív dologként éltem meg. Egy olyan kis közösség, aki két hetente csak egyszer tud misére menni, az egy nagyon nyitott közösség. Ha majd az lesz rá, hogy induljunk, akkor az lesz a célunk, hogy annak a településnek a javára legyünk. Ez egy örömteli feladat!

A máriabesnyői Nagyboldogasszony bazilikában avatott benneteket Marton Zsolt püspök atya. Ez rendhagyó az eddigiekhez képest.

(Toma) – Igen, öröm az ürmében, hogy felújítás alatt van a váci székesegyház, és így a képzés helyén voltunk avatva. Először még nem gondoltuk, hogy ez jobb lesz, mert egy elég kis templom, de mégis olyan családi hangulata volt az egésznek, hogy nagyon jó emlékként maradt meg.

(Barna) – A mi akolitus közösségünk még egy rendhagyó dolgot indított, ami remélem, szép hagyományt terem majd. A lelkigyakorlatos ház udvarán ültettünk egy almát. Aki fát ültet, az bízik a jövőben. És olyan fát szeretnénk volna ültetni, aminek a többiek is hasznát veszik, ami nemcsak árnyat, de gyümölcsöt is ad.

Ez nagyon szép szimbólum! Kíváncsi vagyok, hogy valóban ilyen gyümölcsöző legyen a szolgálatotok! Hála értetek, a döntéseitekért és a jó Isten kegyelméért, hogy ezt építi bennetek!

Zoller Andrea



kerülhetetlen lesz, azért is, mert egy ideje már érlelődött bennem is az a gondolat, hogy hogyan tudnék jobban segíteni, mi az a forma, amiben az ember sok mindent tud segíteni a plébánosnak, az egyházközségnek, a barátainak. Ebben a szolgálatban a keresésem és István atya hívása találkozott.

(Barna) – Az én esetem is régebből és messzebből indul. Amikor István atya hívott erre a szolgálatra, mi akkor még Nógrád megyében, Bercelen éltünk. Bercelhez nyolc filia tartozott, egy plébánossal, akinek egy akolitus segítsége volt. S megtapasztaltuk, hogy milyen az, amikor ennyi település között kell kettejüknek a plébániai életet megszervezni. Minden vasárnap négy-öt szentmisét tar-



SZENTSÉGIMÁDÁS MEGÚJULVA

Egyházközségünkben az évek óta jól működő folyamatos szentségimádásunkat is negatívan érintette a járvány időszaka. A sok kiesés miatt két napot – kedd, szerda – be kellett zárni. Sokan hiányolták a megszokott imaalkalmakat. Az Eucharisztikus Kongresszus lendületet adott



Láng András fotója

ahhoz, hogy újra meghirdessük az egész héten át tartó szentségimádást, lehetőséget adva annak, hogy bárki betérhessen a templomba hétköznapi reggel 7 órától este 9 óráig. Ehhez pedig Tibor atya új lelki töltést is biztosít havonta a „Szentségimádás Iskolája” alkalmainkon. Újítás továbbá, hogy az egyedül megélt szentségimádási órákon kívül, heti három alkalommal közösségi szentségimádási órák is elindultak, az esti misék után 19 és 20 óra között.

Hétfőnként gitáros dicsőítésbe lehet bekapcsolódni, pénteken pedig az akolitusok tartanak különböző szentségimádási órákat. A csütörtök esti közösségi szentségimádások hetente más formában működnek: első csütörtök akolitusok szentségimádása 19:30-ig, második taize-i imaóra, harmadik Pio atya imája Tibor atya vezetésével, a negyedik csütörtökön van a Szentségimádás Iskolája.

Mindezek mellett nagy segítség, hogy a szervezésben is közösségi lett a szentségimádási háttér. Minden napnak van egy koordinátora, aki összefogja az aznapi órafelelősöket, és segít a változások miatti szervezésben. Így könnyebb az egymás közötti információ- és imaélménymegosztás, az esetlegesen felmerülő problémák gyors és hatékony megoldása is. A hétfői felelős: Halupka Gábor, keddi: Gergely Tamás, szerdai: Gábel Péter, csütörtöki: Heininger Ferenc, pénteki: Dankai János. A szervezésben megmaradt segítőként Gyarmatiné Kanyó Ágnes és Trieb Gabriella is besegít abban, hogy a változások gördülékenyen menjenek.

A megújult szentségimádásunk gyönyörű ajándéka továbbá, hogy egy csodálatos, új szentségtartót (monstrancia) is vásárolt az egyházközség a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus emlékére.

Szent Pál kolosszeieknek írt levelében kéri: „állandóan üljatok meg Teremtőnk képmására a teljes megismerésig”. Szükségünk van a megszokottból kilépni, ahhoz, hogy rá tudjunk csodálkozni a kimeríthetetlen isteni csodára, ahol Jézus valóságosan van jelen az Oltáriszentségben. A Vele való kapcsolat elengedhetetlen ahhoz, hogy egyre jobban megismerhessük Őt. Ezen felül pedig, ahogy Ferenc pápa az Eucharisztikus Kongresszus zárómiséjének prédikációjában mondta: ne csak csodáljuk, hanem kövessük Őt a mindennapjainkban is. Nagy segítség mindezekhez az Oltáriszentségben jelen lévő Jézussal eltöltött idő.

Szeretettel várjuk azokat, akik még nem jelentkeztek szentségimádási órára – akár állandó, akár helyettesítő tagként. Reméljük, a fent említett változások segítik egyházközségünk lelki megújulását, hiszen Jézus jelenléte átförmál.

Gábelné Hadi Bernadett

Az ima nem rituálé, hanem az élet lélegzése, mely értelmet ad tetteinknek!

Ferenc pápa



BIBLIAÓRÁK KÉTHETENTE

„Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten ajkáról származik.” (Mt 4,4)

Annyi minden verseng figyelmünkért, időnkért – családtagok, munka, köteleességek, barátok, szórakozás...

Naponta külön elegendő időt szakítani az imára, az Istennel való kapcsolatunkra. Avilai Szent Teréz szerint a legfontosabb döntés az életünkben.

Isten minden nap sokféle módon szólít meg mindannyiunkat. A Szentírás szavain keresztül egészen különleges módon szól hozzánk és hat ránk, egész életünkre – ha engedjük.

Ha rendszeresen olvassuk, elgondolkodunk rajta, megérinti értelmünket és szívünket, táplál, irányt mutat, vezet...



Nagymaroson október elejétől kéthetente hétfő esténként lehetőségünk van közösségben is olvasni a Bibliát, jobban megismerni, megérteni, beszélgetni róla. Ezek az alkalmak mindenki számára nyitottak, korosztálytól, állapotától függetlenül.

Éljünk vele!

dm

Hírverés egy jó ügynek

Lelkigyakorlatos ház a szomszédban

Hírt adni és tanúságot tenni szeretnék egy értékes, szomszédunkban lévő lelkigyakorlatos házról. Nem, nem a kismarosi Ciszterekről van szó, őket szerencsére a nagymarosi hívek többsége már ismeri és a szívébe zárta.

A szintén Kismaroson székelő LITUS Lelkigyakorlatos ház, és értékes szolgálatát szeretném bemutatni e sorokban. Október elején vettem részt az Opus Dei által fenntartott és étellel megtöltött, igen színvonalas lelkigyakorlatos ház férfi lelkigyakorlatán.

Az Opus Dei 1928-ban, Spanyolországban, Josemaria Escriva de Balaguer pap által alapított lelkiségi mozgalom. Az Opus Dei lelkiségének fő jellemvonása a mindennapi élet keresztény értelmének keresése és elmélyítése. Jelenleg a világ több, mint 100 országában több tízezer taggal rendelkezik. Az alapítót II. János Pál pápa 2002-ben szentté avatta. Az egész világon elterjedt szervezet célja lelki képzés nyújtása: az embereket segíteni Istennel való élő és személyes kapcsolat kialakításában. Magyarországon 1993 óta van jelen.

Otlétem éppen elég hosszú volt ahhoz (csütörtök estétől vasárnap délig), hogy elcsendesülhessek, és a csendet meg is tudjam tartani. A lelkigyakorlat végig vezetett (egy atya és két lelki munkatárs), rendkívül jól felépített, és elég intim ahhoz, hogy a közös programok után jusson idő az egyedüllétre, az elmélyedésre, a hallottak és megéltak befogadására, átgondolására. Kifejezett kérés, hogy a nap programjai közötti fél-háromnegyedórás szünetekben az egymással való beszélgetés helyett az elmélyülést keressék a résztvevők. Az egyszemélyes nívós



szobák, a házban lévő kápolna, a többfelé elszórtan elhelyezkedő olvasó-pihenő sarkok mindegyike kitűnő lehetőséget kínálnak.

A nap menetrendje a háromszori étkezéssel együtt szigorúan felépített (reggeli elmélkedés, szentmise, lelki olvasmány, elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat, keresztút, elmélkedés, előadás, esti rózsafüzér), ugyanakkor kordában tart, nem enged szétcsúszni, eltávolodni az Úr szeretettel való ölelésétől. A megfáradt, a túlhajszolt, az útkereső, a csendre, Isten békéjére vágyó, az elmélyült, intim találkozási nyitott testvéreimnek nagy szeretettel ajánlom. A lelkigyakorlatot a férfiaknak és a nőknek külön-külön tartják, évente 8-10 alkalommal. A ház kontaktja: www.litus.hu. A lelkigyakorlatok időpontjairól az ott megadott elérhetőségeken lehet érdeklődni.

Szeretettel: Heini Fecó



Képes beszámoló fiataljaink életéből

Szeptember 26-án volt az elsőáldozása a most 4. osztályos gyerekeknek.



Elsőáldozásra készülők



A fotókat Kovács Gábor készítette.



Egyházközségünk ministránsai, áldoztatói és az akolitusai megújították ígéretüket



Krisztus király ünnepén a ministránsi szolgálatra jelentkezők

Döbrössy Tamás, Döbrössy Nóra, Gável Áron, Gável Gréta, Molnár Sára, Záhorszky Olívia hűségígéretet tettek és felöltötték a ministránsruhát.

Ministránsaink megújították ígéretüket

Bálint András, Dankai Ferenc, Dániel Bende, Drobilich Pál, Edöcsény Zoltán, Gável Gergely, Gável Erzsébet, Gável Máté, Gável Márton, Hadi Mátyás, Hadi Péter, Halupka Márton, Horváth-Arany Benedek, Horváth Pál, Kardos Olivér, Lázár Olivér, Matuk Sámuel, Siklósi Bendegúz, Siklósi Boldizsár, Záhorszky Máté, Zoltai Pál, Zoltai Tamás



Ez után egyházközségünk akolitusai is megújították ígéretüket

Akolitusaink: Döbrössy Gellért, Dankai János, Drobilich János, Gável Péter, Gergely Tamás, Hadi Péter, Halupka Gábor, Heinczinger Balázs, Horváth Barnabás, Jórász Zsolt, Péntek Attila

Köszönjük a szolgálatukat!



A NAGYMAROSI KARITÁSZ KÉPES BESZÁMOLÓJA

2021. 09. 04. NEK SZERETETVACSORA



2021. 09. 26. – 10. 03. TEREMTÉS HETE



Ökomozi



Teremtésvédelmi keresztút



Pécsi Rita előadása



2021.10. 20. MÁRIAREMETE ZARÁNDOKLAT



2021. 11. 19. SZENT ERZSÉBET ÜNNEP
Megemlékezés a Szent Erzsébet szobornál és vetítés
a Közösségi Házban a pakisztáni gyerekek taníttatásáról.



MINDEN NAGYLELKŰ FELAJÁNLÁST KÖSZÖNÜNK,
AMIVEL SZEBBÉ TESZIK MÁSOK KARÁCSONYÁT!



PEZSGÓ CSERKÉSZÉLET

Szeptemberben elkezdődött egy újabb cserkészév a 950. Szent Gellért Püspök cserkészcsapat számára, és ezzel együtt újra beindultak az őrsgyűlések és a programok. Már nagyon várta mindenki ezt az időszakot a tavalyi év után, amikor kevés lehetőségünk volt találkozni.

Szeptember 18-án részt vettünk a márianosztrai zarándoklaton, ahova minden évben gyalog indulnak el csapatunk tagjai. Egy héttel később pénteken közös misével nyitottuk meg az évet.

Minden évben ősszel és tavasszal portyát tartunk, ami a kiscserkészektől egészen a rover korosztályig mindenkit érint. Idén október 15-17. között utazott csapatunk Szentendrére, ahol a Ferences Gimnázium adott otthont a programnak. A három nap alatt voltak csapatjátékok,



városi vetélkedő, közös mise, valamint nagy hangsúlyt kapott a raji közösségek építése. Egy-egy raj korosztályok szerint több őrst fog össze.

November 6-án a Szent Erzsébet raj tagjai megszépítették a névadójukat ábrázoló szobor körüli területet. Lemetszették az elszáradt rózsákat és levendulákat, összegyűjtötték a lehullott leveleket. Ezután kvíz, akadálypálya, kakaózás és kézműveskedés következett. A lányok élvezték a csapatmunkát és a közös szórakozást. A Szent



László raj ugyanezen a napon a törökmezei halastóhoz kirándult, és a turistaházban töltötték a napot.

November 13-án pedig a kósza (14-18 éves) korosztályú őrök számára volt közös program. A résztvevőknek egy városi kvízt kellett megoldaniuk olyan nehezítéssel, hogy volt, akinek a szeme volt bekötve, volt, akinek a hallását kellett mellőzni, és néhányan pedig csak az egyik kezüket használhatták a feladathoz. Ezután egy desszert elkészítéséhez vásároltak be, szintén bizonyos érzékszervek nélkülözésével. A játékok célja a fiatal korosztály érzékenyítése volt azáltal, hogy belehelyezkedhettek olyan élethelyzetekbe, amiket a fogyatékkal élő személyek mindennap átélnek. A program zárása pedig bekötött szemes táncolás volt, ahol mindenki mozgását egy társa irányította.

Számos izgalmas programmal készülünk még erre az évre, novemberben a kiscserkészeknek, decemberben pedig a legidősebb korosztálynak, a rovereknek lesz közös aktív program, valamint nem maradhat el a már hagyománnyá vált, minden évben megszervezett egész délutános társasozás sem. Nagy várakozással tekintünk a közelgő adventi időszakra is, ahol minden rajnak külön karácsonyozást szeretnénk tartani, és az őrsgyűléseken is előtérbe fog kerülni az ünnepre való készülés.

Zoller Anna



BARÁTSÁG KERESZTÉNY BERKEKEN BELÜL ÉS KÍVÜL

Elindult az idei tanév, elindult az iskola, elindult az egyetem, és ami az egyik legfontosabb: ismét élőben találkozhattunk osztálytársainkkal, szaktársainkkal. Számomra az évkezdés ezáltal egy dilemmát is hordozott magával, és számos kérdést fogalmaztam meg magamnak. Kikerülve a zárt, keresztény burokból hamar nyilvánvalóvá vált, hogy jóval színesebb a világunk, mint amit eddig megismertem belőle.

Ha végiggondoljuk, kikkel vesszük körbe magunkat szabadidőnkben, kiket választunk barátainknak, valószínűleg a következők juthatnak eszünkbe: ugyanolyan értékrend, hasonló érdeklődési kör, esetleg egyfajta kezdetektől jelenlévő kölcsönös szimpátia vagy egyszerűen csak „jó vele lenni”. A barátságot mindig is egy mély, a felületes kapcsolaton túlmutató kapcsolódásnak tartottam, amiben felfedhetem a belsőbb gondolataimat, vívódásaimat is, és amiben egymást támogatva tudunk kapaszkodni az élet kaptatóin. Bekerülve egy jóval színesebb, új, világi közösségbe pár kérdést tettem fel magamnak: mindenki jóban kell lennem? Mennyire szükséges barátokat keresni a keresztény körökön kívül? Ha igen, hogyan tudok kapcsolódni hozzájuk? Ezekkel a kérdésekkel vágtam neki a félévnek, és egy pár tanulságot leszürttem magamnak.

A saját, keresztény közösségeinkben megélt barátságok értéke felbecsülhetetlen, egyszerű, ha igazi barátok mellett tudunk feltöltődni, ha általuk egy biztos háttérünk van, amely mind a szociális, mind a lelkiekben való megmaradás biztonságát megadja. Így nem feltétlenül az egyetemen, világi közösségeinkben kell megtalálnunk a legjobb barátainkat, nem szükséges az esetleges káros csoportnormák követése, csak a beilleszkedés miatt. Azonban ez nem tehet minket zárkózottá, fontos nyitottnak maradnunk a körülöttünk lévők felé, három okból is. Egyrészt hogyan tudnánk Isten országát építeni, ha megszólíthatatlanok vagyunk a világ számára, másrészt anélkül, hogy igazán, mélyen megismernénk a másikat, milyen alapon tudnánk ítélni felette? Harmadrészt megismerve más gondolkodású

embereket, egészen más perspektívából láthatjuk a világot; mindez saját hitünk megerősödését is tudja szolgálni. S bár az esélyek jelentősen jobbakként, de nem csak a templom falai közt találhatunk hasonló értékrendű társat.

Ha esetleg még nem lelted meg azokat az embereket, akikkel őszinte barátságot tudsz építeni, érdemes még inkább nyitottnak lenni, bármilyen közösségről legyen szó. Mint a sportban, itt sem szabad azonnali eredményeket várni, sokszor hosszú hónapok is eltelhetnek, mire a befektetett aktív jelenlét megtérül, és az azonos értékrendű emberek megtalálják egymást. Teljesen normális, hogy nem te leszel a lehangosabb egy új közegben, de ne félj néha megosztani valamit magadból, beszélni valamely érzésedről! Egy világi közegben ezek az apró kimondott szavakat tartom az egyik legnagyobb evangelizációs lehetőségnek, nem kell mindig nagy ajtókat döngetni, néha többet ér a csendes, de annál nyitottabb jelenlétünk.

Azt tanácsolom, hogy merj nyitottnak járni, bármilyen közösség felé sodor most az élet, mert bárhol lelhetsz jó



barátokat, bárhol találkozatsz értékes emberekkel, és attól még, hogy nem lehet mindenki a legjobb barátod, nem lehet mindenki azonos az értékrended, egyszerű kapcsolatokkal gazdagodhatsz a hétköznapiakban!

Drobilich Domonkos



A KIS JÉZUS SZÜLETÉSE

Kétezer évvel ezelőtt élt Izrael egyik kis városában a galileai Názáretben egy leány, Mária. Egy éjjel megjelent előtte Gabriel arkangyal és bejelentette neki, hogy tervei vannak Istennek Mária számára, ő lesz majd Isten Fiának az édesanyja.

Nemsokára férjhez ment Mária Józsefhez, és amikor a király bejelentette, hogy vissza kell menni arra a helyre, ahol születtek, mert népszámlálás lesz, együtt mentek el Betlehembe. Hosszú volt az út, sokat kellett gyalogolniuk.



Mária, amikor elfáradt, felült a szamár hátára, úgy mentek tovább. Mária teljesen kimerült a hosszú úttól. Hamarosan bekopogtattak egy fogadó ajtaján.

– Jó uram, adjon szállást! – kérte József a fogadóst. – Nincs itt már hely! – mondta a fogadós és becsukta az ajtót. Tovább mentek fáradtan. Bekopogtattak egy másik házba is:

– Jó emberek, adjanak szállást éjszakára! Feleségem ál-

dott állapotban van, nem tud tovább menni! De itt sem fogadták be őket. Így hát mégis mentek tovább.

– József, úgy érzem, hamarosan megszületik a gyermekünk! – szólalt meg egyszer csak Mária – Muszáj valahova betérnünk!

Végül is sikerült behúzódnuk egy istállóba és ott született meg a kis Jézus. Mindketten nagyon örültek a kisbabának. Bölcső nem volt, helyette a jászolba fektették az újszülöttet. Egy közeli mezőn pásztorok legeltették a juhaikat. Angyalok jelentek meg nekik, és hírül adták, hogy egy közeli istállóban megszületett az Isten Fia. A pásztorok a hírre boldogan sietve igyekeztek az istállóhoz. Ott találták a gyermeket a szüleivel. Tudták, hogy az angyal igazat mondott.

Nemsokára három idegen közeledett az istálló felé.

– Kik vagytok? – kérdezte József.

– Napkeleti bölcsek vagyunk. Megláttunk az égen egy ragyogó csillagot, és idáig követtük. Jól

tudjuk, hogy ebben az istállóban Isten fia született meg. Ajándékot hoztunk neki!

Amint ott látták a kis Jézust Máriával és Józseffel, térdre borultak előttük és ajándékokkal halmozták el őket. Az egyik aranyat hozott, a másik tömjént, a harmadik mirhát. Az állatok meleg leheletükkel melegítették a kis Jézust. Mária, József és a három király pedig örvendeztek, hogy megszületett Jézus, Isten Fia.

Betlehemi bábjáték

A karácsonyi történet átélését segíti, ha eljátszátok a már jól ismert történetet a családnak, vagy barátoknak otthon, a hittanórán, a suliban, vagy az oviban. Olvassátok el, vagy hallgassátok meg újra a történetet, osszátok ki a szerepeket és a szereplőket és adjátok elő Jézus születésének történetét!

Előkészületek:

1. Vágjátok ki a papírbábokat! Színezzétek ki!
2. Ha az ujjadra szeretnéd húzni, ragassz a hátára papírcsíkot és ragaszd össze körben, hogy beleférjen az ujjad! (Használhatsz felszabdalt vécepapír gurigát is!)
3. Ha csak azt szeretnéd, hogy megálljanak, szintén ragassz a hátukra papírcsíkot úgy, hogy a két végét hát-

rahajtod támasztéknak, így leállíthatod a figurákat, nem kell tartanod!

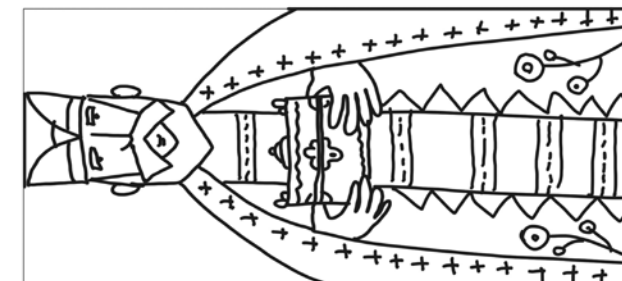
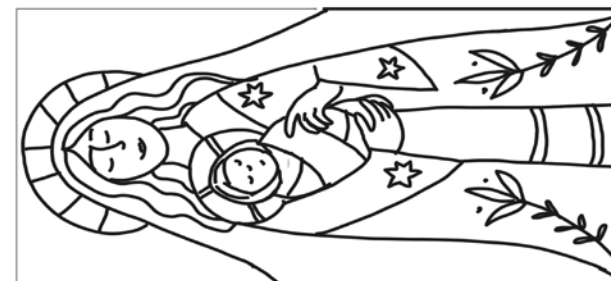
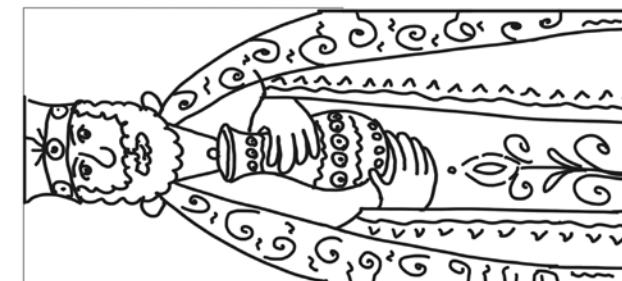
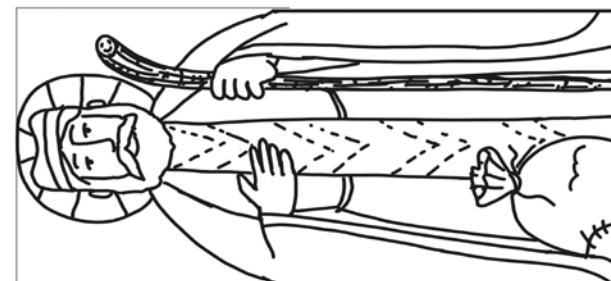
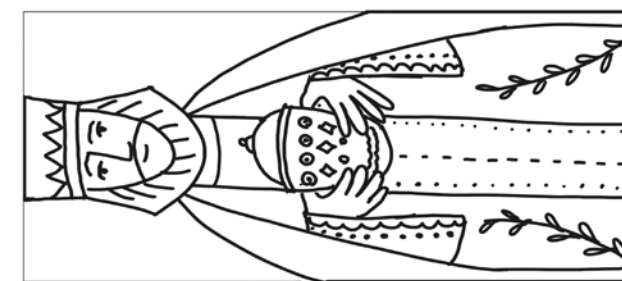
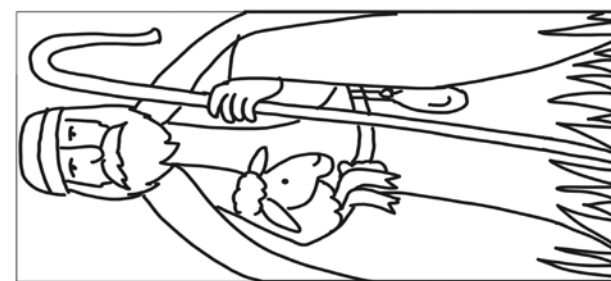
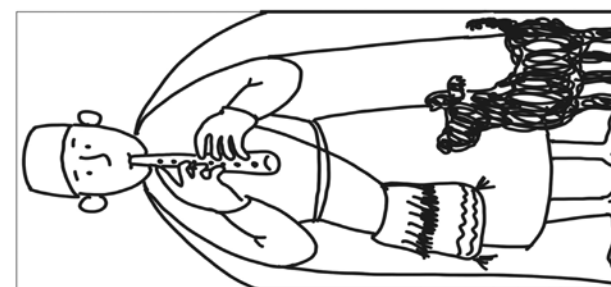
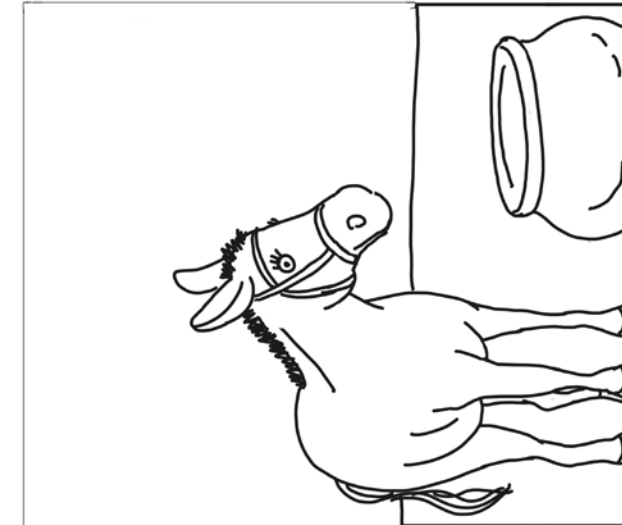
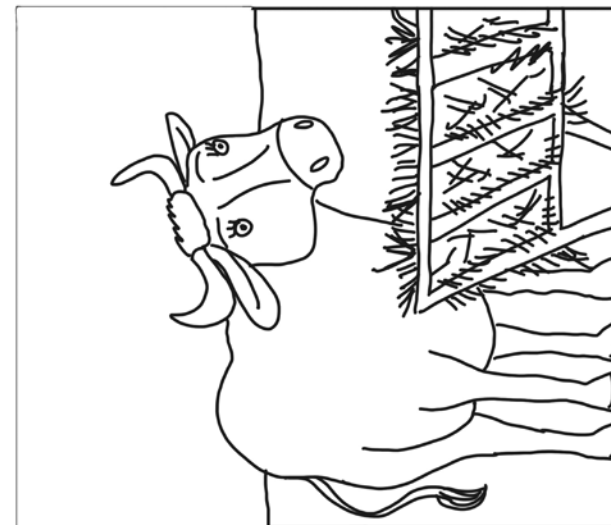
4. A bábokat hurkapálcára is ragaszthatod, így nagyobb háttér előtt is bábozhatsz vele.

5. Fess, vagy rajzolj hátteret egy kartonra: barlangistallót, éjszakai égboltot, nagy fényes csillaggal! Csipeszeld fel valahova, mondjuk, egy függönyre, vagy készíts neki támasztékot, hogy megálljon!

6. Ha szeretnél, csinálhatsz még szereplőket: barátok, fogadós, Heródes király, még több angyal!

„Abban az időben Augusztusz császár rendeletet bocsátott ki...” (Lk 2, 1-20)

Hadiné Turcsik Kinga





Krisztus az emberi szívhez fordul

„Hallottátok a parancsot: ne törj házasságot. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki bűnös vággal asszonyra néz, szívében már házasságtörést követett el.” (Mt 5,27-28)

Az idézet Máté szerint a Hegyi Beszédből való. II. János Pál pápa több mint negyven évvel ezelőtt majd egy évig a szerdai audencia beszédében ezt a témát boncolgatta, értelmezte. Több kötetben megjelentek ezek a beszédek, összegyűjtve. A *Férfi és nő*, valamint *Az emberi szív* címűek a legkorábbiak. Az én elemzésem főként az utóbbira támaszkodik. Kicsit nehezíti az olvasásukat, hogy a folyamatosan (hetente) tartott változó hallgatóság előtti élő előadások szerkesztett, de könyvi formában kerülnek elénk. Ezért több az ismétlés. De a gondolatok fontosak, súlyosak.

Az Isten férfinak és nőnek teremtette az embert. A két különböző pólus egyesítve alkotja az EMBERT. Ezt ne feledjük, különlegesen a korunkban dúló ellentétes ideológia, gyakorlat, propaganda mellett.

A férfi és a nő egyenrangú, egyenjogú, teljes társai egymásnak. A meztelenség a teremtéskor a normális teljes állapot. Az ősbűn megosztotta ezt a teljességet.

(Az ősbűn nem a testiség volt! – hanem a hiúság, önteltség, melyben az ember olyan akart lenni, mint az Isten) Szétrombolta az embert lelki alkatra és testiségre. A test nem az eredendő rossz, hanem a földi világ idő és térbeli korlátainak kitett esendőség. Az ember elvesztette az eredeti, teljes istenközelség csodáját. A bűn egyik következménye a vágy, ami célját tévesztette, társ helyett tárgynak tekintette a párját. Az életünk, a történelmi ember élete az isteni teremtett ideál és a földi örömök, kielégítetlen boldogságok küzdelme. Ma a világ harcol az igazi ember ellen, a valódi én ellen a birtokolt dolgok nevében. Az vagyok, amit megszereztem, ami a birtokom, nem amire az Isten hívott. Tárgy lett a másik. Kábító élvezet. Ebben gyötrődünk ma erőteljesebben, a halál civilizációjában.

A legnehezebb olvasmány *A test teológiája* című. Ez a beszéd-sorozat, utolsó, leghosszabb része. Az általános problémafelvetés után specializálja a témát: Szent Pál a testről; a feltámadás; a szüzesség. A ciklus utolsó része az



Apostoli buzdítás. Ez már nem heti előadások sorozata, hanem enciklika jellegű, pontosított, tervszerű tanítás.

A témakörben az utolsó a *Levél a családokhoz*. Ez megint nem előadás-sorozat, hanem összefüggő mű. A levélforma miatt kötetlenebb, színes, olvasmányos stílusú, de változatlanul mély, komoly. Talán ezt ajánlanám első-sorban olvasni. A jó cél a házasságban (Isten látta, hogy nagyon jó, egy test lesznek...) és a családban valósulhat meg. A mai civilizáció ez ellen támad legerősebben. Ez a mi feladatunk, és nem is kevés.

Egy furcsa gondolattal zárnám. Ha bűnös vággal a házastársamra tekintek, az is házasságtörés. Mert akkor őt is tárgynak tekintem, nem társamnak. A Rossz hatalmas kísértése.

Legyen segítségünkre a Szentlélek közvetítésével Jézus ereje és II. János Pál gondolatai. Legyen minden Isten nagyobb dicsőségére! Legyen meg az Ő akarat! Deo gratias!

Hortoványi Jenő

II. János Pál: Férfi és nő

II. János Pál: Az emberi szív (OMC-Christianus, Bécs-Budapest, 90 o.)

II. János Pál: Apostoli buzdítás a családokhoz (Szt. István Társ. 1982. Bp., 140 o.)

II. János Pál Levele a családokhoz (Szt. István Társ. 1994. Bp., 70 o.)

II. János Pál: A test teológiája (Kairosz 2008. Bp., 224 o.)

ÍZEKBE ZÁRT KARÁCSONY

Régi magyar hagyomány volt, hogy karácsonykor aszalt gyümölcsöt fogyasztott a család. Idővel ez a gyümölcs süteménybe került, és kedvelt ünnepi édességgé változott: gazdag íz- és színvilágú, meleg, fűszeres püspökkenyérre. Ha forró csokoládé, Earl Grey tea, kávé vagy kakaó társaságában kínáljuk, nagy élményben lesz részünk az asztal mellett, de egy jó kirándulás alkalmával is.

Püspökkenyér

- 600 g aszalt és kandírozott gyümölcs vegyesen (meggy, szilva, datolya, áfonya, mazsola, narancshéj, barack, birsalmasajt, gyömbér...)
- 50 g darált mogyoró
- 200 g darált mandula
- 3 db tojás
- 1 csipet só
- 1 mk őrölt fahéj
- 2 csipet őrölt szegfűszeg, őrölt szerecsendió
- 25 ml olívaolaj
- 1 db narancs és citrom reszelt héja
- ½ db vaníliarúd kikapart belseje

A gyümölcsöket apróra vágjuk. Jól összekeverjük a hozzávalókat, és egy kiolajozott, darált mandulával megszórt őzgerincformába simítjuk a masszát. 170 fokos sütőben 35-40 percig sütjük.

Az így készült püspökkenyér glutén- és laktózmentes, nem tartalmaz hozzáadott cukrot.



Forró csokoládé

- 1 bögréhez:
- 35 g nagyon jó minőségű csokoládé
- 45 ml tejszín
- 180 ml tej

Az apróra tördelt csokira ráöntjük a forrásban lévő tejszínt, és megvárjuk, míg felolvad. Ekkor összekeverjük és felöntjük a forró tej felével, elkeverjük, majd a maradék tejet is hozzáöntjük. Az arányokat ízlés szerint változtathatjuk. Használhatunk tejsokit, 75% étcsokit, fehércsokit. Remek kiegészítő ízei a cukor, méz, fahéj, chili, vörösbor, vanília, szegfűszeg, gyömbér...

Dán Ildikó





Programjaink

Adventi szombatokon 18.00 A templomban gyertyagyújtás

Adventi vasárnapokon 18.00 A téren városi gyertyagyújtás

Adventi időszakban rorate misék, utána, tea, zsíroskenyér

december 12. advent 3.vasárnapja 9.30 bér mátkozók bemutatása,

15.30 Adventi készülődés: Bartha Angéla szociális testvérrel.

Tanítás, közbenjáró ima, dicsőítés, gyónási lehetőség

december 19. advent 4.vasárnapja

9.30 a felújított orgona megáldása, szentmise után szeretetvendégség, munkatársak köszöntése

december 24. 16.00 pásztorjáték, 24.00 éjféli mise

december 27. 18.30 boráldás

december 29. 16.00 - 19.00 és 19.00-23.00 Ifi előszilveszter

december 31. 18.30 Hálaadás, 23.30 szentségimádás, 24.00 újévi köszöntés

január 1. Szűz Mária, Isten anyja ünnepe (Újév)

január 6. Urunk megjelenése (Vízkereszt)

január 3. hete Ökumenikus imahét

Február Ifi farsang, Házasság hete

Kedves házasságok, jegyesek, elköteleződött párok!

2022-ben ismét a Házasság Hete rendezvényeire hívunk benneteket. Honlapunkon, a www.hhdunakanyar.hu oldalon mindig megtaláljátok majd az aktuális, pontos információkat, de már most írjátok be a fontosabb dátumokat naptárotokba!



Házasság hete

Február 7-én, hétfőn este szentségimádás.

Február 9-én, szerdán este előadás, vendégünk lesz Mihalec Gábor párterapeuta.

Február 11-én, pénteken este gyertyafényes vacsora

Február 12-én szombaton este szentmise, házassági fogadalom megújítása.

A COVID és neje és variánsai nincsenek a meghívottak között.

Titeket viszont nagyon várunk!!! HHTeam

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia

Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐK: Dán Ildikó, Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadiné Turcsik Kinga, Drobilich Domonkos, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 300

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 200 Ft+Áfa/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.



A DRÁGAKŐ



Egy indián bölcs asszony amikor a hegyekben utazott, talált a folyóban egy különösen értékes követ. Találkozott egy másik utazóval, aki éhes volt, így hát a bölcs indián asszony kinyitotta csomagját, és megosztotta vele ennivalóját. Az utas meglátta a drágakövet és kérte, hogy adja neki. Az asszony habozás nélkül adta át a követ. A vándor örvendezve jószerecséjén tovább állt, hiszen tudta, a drágakő olyan értékes, hogy élete hátralévő részében nem kell többé szűkséget szenvednie.

Ám néhány nappal később visszatért az indián asszonyhoz, és visszaadta neki a követ. „Gondolkoztam...” – szólalt meg. „Jól tudom, milyen értékes ez a kő, de visszaadom abban a reményben, hogy adhatsz nekem valamit, ami még értékesebb.

Add nekem azt a valamit belőled, ami képessé tett arra, hogy nekem add a követ.”



Tamáská Gyula

MONDD EL!

Mielőtt eloltod a gyertyát,
s elmúlik a karácsonyi láz,
tégy számadást újra magadnak;
Épült-e benned a lelki ház?

Mondd el... Mondd el, ha nem is kérdik,
hogy találkozásod volt vele
S ebben az áldott karácsonyban,
számodra is volt üzenete.

Mondd el, hogy gazdagabb lettél,
s Benne hited szárnyakat kapott,
és cserébe a rossz szívedért,
önmagából egy részt adott!

Mielőtt eloltod a gyertyát,
és becsukod csendben Bibliád,
köszönd meg mindnyájunk nevében,
– az első karácsony éjszakát!